

గాయత్రీ మంజరి యొక్క వ్యాఖ్య స్వరూపమే ఈపుస్తకము. ఆగాయత్రీ మంజరి టీకతో సహా ఇవ్వబడినది.

- 1) ఏకదాతు మహాదేవం కైలాసగిరి సంస్థితం
పత్రచ్ఛ పార్వతి వంద్య వందితా బుధ మండలై:

ఒకప్పుడు కైలాస పర్వతము మీద కూర్చొనియున్న, దేవతలచే పూజింపబడు మహాదేవుని,
వందనీయ యైన పార్వతి ఇట్లడగెను.

- 2) కతమం యోగమాసీనో యోగీశత్వ ముపాసనే
యేనహి పరమాం సిద్ధిం ప్రాప్తవాన్ జగదీశ్వర :

హో విశ్వనాథ ! స్వామి ! యోగీశ్వర ? మహాదేవ ! తాము ఏ యోగమునుపాసించుచున్నారు ?
దేనివలన మీకుపరమసిద్ధి ప్రాప్తించినది?

- 3) శృత్వాతు పార్వతీవాచం మధుసిక్తం ప్రతిప్రియం
సమువాచ మహాదేవో విశ్వకర్మణ కారక:

కర్మపేయమైన, మధురమైన పార్వతీదేవి యొక్క వాక్యులను వినిన విశ్వకర్మణ కార్యదైన
మహాదేవుడిట్లనెను.

- 4) మహాద్రహస్యం తద్గప్తం యత్తు పృష్ఠం త్వయా ప్రియే
తదాపి కథ యిష్యామి స్నేహవాత్పల్య కారణాత్

హో పార్వతీ! నీవు చాలాగుప్తమైన, నిగూఢ రహస్యమయమైన విషయమును గురించి అడిగినావు.
అయినా నీమీది స్నేహ వాత్పల్యముల చేత అట్టి రహస్యమును నీకు పదేశించుచున్నాను.

- 5) గాయత్రీ వేదమాతస్తి సాద్యశక్తిర్కృతా భువి
జనానాం జనసీ చైవ తాముపాస్నేహ మేవహి :
గాయత్రీ వేదమాత. పృథివై నామె అద్యశక్తిగా పిలువబడుచున్నది. ఆమె విశ్వమునకు గూడా
మాతే. నేనామెను ఉపాసించుచున్నాను.

- 6) యోగి కానాం సమస్తానాం సాధనా నాంతు హో ప్రియే
గాయత్రీద మతాలోకే మూలాధార విదాం పరై: |

హో ప్రియే! సమష్ట యోగిక సాధనలకును మూలాధారము గాయత్రి యని విద్యాసులెరుగుదురు.

- 7) అతి రహస్య మయ్యాచా గాయత్రీదశ భజేతి
లోకే విరాజతే పంచ ధార యంతి ముఖానితు |
దశ భజముల కల్గి అత్యంత రహస్యమయమైన గాయత్రి (విశ్వమందు) పంచముఖములను
ధరించి అత్యంత శోభామయిగా విరాజిల్లచున్నది.

- 8) అతి గుఢాని సంప్రత్యా వచనాని శివస్యచ
అతి సమృద్ధ జిజ్ఞాస శివమూచేతు పార్వతీ |
శివుని అత్యంత గూడ వచనముల నాలకించి, అతిశయుంపబడిన జిజ్ఞాస కల్గిన పార్వతి శివుడిని అడిగినది.

- 9) పంచస్య దశ బాహునా మేతేషాం ప్రాణవల్లభ
కృత్యా కృషాం కృషాణోత్పం కిం రహస్యంతు మేవద |

హో ప్రాణవల్లభ ! కృషాణో ! కృషచేసి ఈపంచముఖముల యొక్క దశభజముల యొక్క
రహస్యమును నాకు తెలుపగదె !

- 10) శ్రుత్యాత్మే తన్నహాదేవ: పార్వతీ వచనం మృదు
తస్యాశం కామ పా కుర్య ప్రపుత్యువచ నిజాం ప్రియాం!

పార్వతి యొక్క ఈ కోమల వచనములను విని మహాదేవుడు పార్వతీ దేవి యొక్క సందేహమునకు
సమాధానము నీ విధముగా సెలవిచ్చేను.

- 11) గాయత్ర్యాస్తు మహాశక్తిర్యాద్యతే యాహిా భూతలే
అనస్య భావతో హ్యస్మిన్మైత ప్రోత్సోస్తి చాత్మని |

పృథ్వీపై గాయత్రికి గల మహాశక్తి ఈ ఆత్మయందు అనంత భావముచేత ఓతప్రోతమై యున్నది.
(మణిల యందు సూత్రమువలె నిమించి యున్నది)

- 12) విభర్తి పంచావరణాన్ జీవ: కోశాస్తుతే మతా:
ముఖాని పంచ గాయత్ర్యస్తా నేవ వేద పార్వతీ !
జీవుడు పంచావరణముల ధరించి యున్నాడు. వానినే పంచకోశములని పిలుతురు. హో పార్వతీ !
వానినే గాయత్రి యొక్క పంచముఖములని చెప్పుదురు.
- 13) విజ్ఞాన మయాన్ మయ ప్రాణమయ మనోమయా:
తథానంద మయాశ్చైవ పంచకోశా: ప్రకీర్తితా: |

అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశములని ఈపంచకోశములు
పిలువబడుచున్నవి.
- 14) ఏష్వన పంచకోశేమ హ్య నంతా రిధ్మి సిద్ధయ:
గుప్తా ఆసాధ్యయా జీవో ధన్యత్వ మధిగచ్ఛతి |
ఈకోశరూప భాంధారముల యందు అనంత రిధ్మిసిద్ధులు ఉన్నవి. వానిని పోంది జీవుడు ధన్యడగును.
- 15) యస్తుయోగీశ్వరోహ్యతాస్పంచకోశాను భేదతే
సంభవ సాగరం తీర్థా బుధవేభో విముచ్యతే |

యోగి ఈపంచకోశములను భేదించి, బవసాగరమును దాటి బంధముల నుండి విముక్తుడగును.
- 16) గుప్తం రహస్యమే తేషాం కోశానాం య్యావగచ్ఛతి
పరమాం గతి మాప్సుతి స ఏవ నాత్ర సంశయ: |

ఈ కోశముల యొక్క గుప్త రహస్యములను తెలిసిన వాడు నిశ్చయముగా పరమ గతిని పొందును.
- 17) లోకానాంతు శరీరాణి హ్యన్నాదేవ భవంతిను
ఉపత్వ్యకా సుస్వాస్యంచ నిర్భురం వర్తతే సదా |

మనుమ్యని శరీరము అన్నముతో తయారగును. ఉపత్వ్యికలపై ఆరోగ్యము ఆధారపడి యుండును.
- 18) ఆసనే నోపవాసేనా తత్వ శుధ్య తపస్యయా
ఆస్యాన్ మయ కోశస్య సంశుద్ధి రభి జాయతే |

అసనము, ఉపవాసము, తత్వశుద్ధి మరియు తపస్సుచే అన్నమయ కోశము శుద్ధి యగును.

- 19) ఐశ్వర్యః పురుషార్థశ్చ తేజం ఓజో యశస్తదా
ప్రాణ శక్త్యతు వద్దంతే లోకానామిత్యసంశయం ।

ప్రాణశక్తి వలన మనుష్యులకు ఐశ్వర్యము, పురుషార్థము, తేజస్సు, ఓజస్సు, కీర్తి నిశ్చయముగా పెంపాందును.

- 20) పంచభిస్తు మహాప్రాణైర్గపు ప్రాణైశ్చ పంచభి:
ఏతే ప్రాణమయ కోశజాతో దశభీరుత్తమం ।

పంచ మహాప్రాణములు, పంచ లఘు ప్రాణములు, ఈ పదింటి వలన ఉత్తమ ప్రాణమయకోశము తయారగును.

- 21) బంధేన ముద్రయా చైవ ప్రాణయామేన చైవహి
ఏష: ప్రాణమయ కోశయుత మానస్తు సిద్ధ్యతి ।

బంధములు, ముద్రలు, ప్రాణయామములతో యత్కు శీలుడైన మనుష్యని ప్రాణమయ కోశము సిద్ధమగును.

- 22) చేతనా యాహి కేద్రంతు మనుష్యణాం మనోమతం
గాయతే మహాతీత్వంత: శక్తి స్వ స్వస్వశం గతేస్మి ।

మనుష్యని యందలి చేతనకు కేద్రం మనస్సు, దానిని వశము నందుంచుకొనుట వలన గొప్ప అంతశక్తి యుత్పన్న మగును.

- 23) ధ్యాన, త్రాటక, తన్మాత్రా జపానాం సాధనైర్మను
ప్రభవత్యజ్యలఃకోశ పార్వత్యేష మనోమయ: ।

ధ్యాన, త్రాటక, తన్మాత్రా, జప సాధనల వలన ఓ పార్వతీ! మనోమయ కోశము అత్యంత ఉజ్జ్వల మగుననుట నిశ్చయము.

- 24) యథావత్తూప్రార్థతో జ్ఞానం సంపాదన్యచ న్యుస్యచ
పూర్ణమిత్యేవ విజ్ఞానం ప్రోక్తం విద్య విశారదై: ।

విశ్వమును గూర్చి, తనను గూర్చి, సంపూర్ణముగా తెలియుటనే విజ్ఞానమని విజ్ఞాన వేత్తలు వివరించిరి.

- 25) సాధనా స్వేచ్ఛ హమిత్యేషా తథావాత్మాను భూతయ:
స్వరాణాం సంయమశైవ గ్రంథి భేద స్తుధై వచ ।
- 26) ఏషాం సంసిద్ధి భిర్యునం యతమానస్య చాత్మని
సవిజ్ఞానమయ: కోశ: ప్రియే: యాతి ప్రబుద్ధవాన్ ।

సోహం సాధన అత్మానుభూతి యోగము, స్వరముల యొక్క సంయమము, గ్రంథి భేధనము,
ఏని సిద్ధి వలన యత్త శీలునికి తనయందలి విజ్ఞానమయ కోశము ప్రబుద్ధమగును.

- 27) ఆనందా వరణోన్న న్యాత్యంత శాంతి ప్రదాయికా తురీయాస్థితి ర్లోకే సాధకం త్వధిగచ్ఛతి ।

ఆనందావరణము యొక్క ఉన్నతివలన అత్యంత శాంతి నౌసగు తురీయావస్థ సాధకునకు
విశ్వమందు లభించును.

- 28) నాదబిందు కాళానాంతు సాధనాయఖలు స్వయం
సన్వానందమయ: కోశ: సాధకేహి ప్రబుద్ధ యేత్ ।

నాద, బిందు, కథల యొక్క సంపూర్ణ సాధన చేత సాధకుని యందు ఆనందమయ కోశము
జాగృతమగును.

- 29) భూర్లోక స్వాస్య గాయత్రీ కామధేనుర్ముతా బుదై:
లోకస్యాశ్రయనా ముంచ సర్వమే వాధి గచ్ఛతి ।

విద్యాంసులు గాయత్రిని భూలోకమున కామధేనువుగా తెలిసికొనిరి. ఆ గాయత్రీ నాశయించిన
సర్వమును పొంద గలుగుదురు.

- 30) పంచాస్యాయాస్తు గాత్ర్యః విద్యాయ ప్ర్యప గచ్ఛతిస
పంచతత్వ ప్రపంచాత్తు సమానం హి ప్రముచ్యతే ।

పంచముఖి యసు గాయత్రీ విద్యను తెలిసినవారు నిశ్చయముగా పంచ తత్వాత్మికమైన ప్రపంచమును దాటుదురు.

- 31) దశ భుజాస్తు గాయత్ర్యః ప్రసిద్ధా భువనేమయః ।
పంచశాల మహాశాల స్యేతాః సంకేతయంతి హి ।

విశ్వమందు గాయత్రి యొక్క దశభుజములు ప్రసిద్ధములు. అవి పంచ శాలములు, పంచ మహాశాలముల దిశలో దారిచూపుతున్నవి.

- 32) దశభుజానా మేతేషాం యో రహస్యంతు వేత్తినః
త్రాసం శూలతి శూలానాం నానై వాధిగచ్ఛతి ।

దశభుజముల యొక్క రహస్యము నెరిగినవాడు ఆ శాల, మహాశాలముల వలన భయమునొందడు.

- 33) దృష్టిస్తు దోష సంయుక్తం, పరేషా మవలంబనం
భకశ్చ క్షుద్రతాన వధానతా స్వార్థ యుక్తతా ।

- 34) అవివేక ప్రధావేశా ప్సుష్టాలస్య ప్రదైవచ
ఏతాని దశ శూలాని శూలదాని భవంతిహి ।

దోషముతో గూడిన దృష్టి, పరావలంబనము, భయము, క్షుద్రత, సావధానము లేకుండట, స్వార్థపరత్వము లేకుండట, అవివేకము, క్రోధము, అలస్యము, తృప్తి, దుఃఖము నోసగు దశ శూలములు.

- 35) నిజైర్ధశ భుజై ర్యానం శూలాన్నే తానివై దశ
సంహారంతే హి గాయత్రీ లోక కళ్యాణ కారిణీ ।

విశ్వమునకు శుభము నోసగూర్చి గాయత్రి తన దశభుజముల చేత దశ శూలములను హరించు చున్నది.

36) కలియుగే మనుష్యాణం శరీరాణీతి పార్వతీ
పృథ్వీతత్వ ప్రధానాని జానా స్వేచ్ఛ భవంతి హి ?
హే పార్వతీ ! కలియుగమందు మనుష్యుల శరీరము పృథ్వీతత్వ ప్రధానమై యున్నది. అది నీకు
తెలియును.

37) సూక్ష్మతత్వ ప్రధానాస్య యుగోమ్భాత నృణామివ
సిద్ధినాం తపసామే తేన భవత్యధి కారిణ : |

అందువలన అన్యయుగములందు జన్మించిన సూక్ష్మతత్వ ప్రధానముగా గల మనుష్యులవలె
సిద్ధికిని, తపమునకు అధికారులు కారు.

38) పంచాంగ యోగ సంసిద్ధ్య గాయత్ర్యాస్తు తథాపితే
తద్వ్యదా నామివ శ్రేష్టాం సనసిద్ధం ప్రాప్తు వంతిహి |

ఐనను వారికి గాయత్రీ పంచాంగ సిద్ధితో ఆ గుణముల యొక్క సర్వతోష్ట సిద్ధి ప్రాప్తించును.

39) గాయత్రీ వామ మార్గియా జ్ఞేయాప్యత్యత్యచ్ఛ సాధికా
ఉగ్రం ప్రచండ మత్యంతం వర్తతే తత్త్వసాధనం |

ఉత్సాహసాధకులచే తెలియదగు గాయత్రీ వామమార్గ తంత్ర సాధన బహు ప్రచండము,
ఉగ్రముకూడా.

40) అత ఏవతు తద్గప్తం రక్షితంహి వియక్షణే
స్వాద్యతో దురుపయోగం నకుపాత్రి : కంచన |

అందువలన విధ్వాంసులు కుపాత్రుల వలన నిరుపయోగముగాకుండునటుల నీ యోగమును గుప్తముగా
నుంచిరు.

41) గురుతైవ విద్యాతత్వం సదాహృది ప్రకాశ్యతే
గురుర్వినా సాతు విద్య సర్వదా నిష్పలాభవేత్ |

ఓ ప్రియ ! విద్య యొక్క తత్వము గురువు ద్వారా మాత్రమే హృదయమందు ప్రకాశితమగును.
గురువు లేక విద్య నిష్పలమగును.

- 42) గాయత్రి పరావిద్య. తత్పులా వాప్తయే గురు:
సాధకేన విధాత వ్యో గాయత్రీ తత్ప పండితః ।

గాయత్రి పరావిద్య. అందువలన ఫలప్రాప్తి కొరకు సాధకునకు గాయత్రీ తత్పమును సంపూర్ణముగా నెరిగిన గురువు అత్యవసరము.

- 43) గాయత్రీ యో విజానతి సర్వం జానాతి సౌనను
జానాతియాం న యత్తస్య సర్వ విదాయస్తు నిష్టులాః ।

గాయత్రిని తెలిసిన వానికి సర్వమును తెలియును. గాయత్రిని తెలియనివాడంత విద్యాంసు దైనను వాని విద్య నిష్టులమే.

- 44) గాయత్రైవ తపోయోగః సాధనా ధ్యాన ముచ్చతే
సిద్ధిర్జనానాం సామాతా నాతాః కిం చి ద్బుహత్తరం ।

గాయత్రియే తపము, యోగము, సాధన, ధ్యానము. ఆమెయే సిద్ధులకు మాత. గాయత్రిని మించిన వస్తువేదియును లేదు.

- 45) గాయత్రీ సాధనాలోకే నకస్యాపి కదాహి
యాతి నిష్టులతా వేతత్ దృవం సత్యంహి భూతలే ।

ఎవరికిని, ఎప్పుడును, గాయత్రీ సాధన నిష్టులముకాదు. ఇది పుడమిషై తిరుగులేని సత్యము.

- 46) ప్రాప్యంతి పరమాం సిద్ధిం జ్ఞాస్యంతేతత్తు యేజనాః ।
గుప్తం మనుం రహస్యం యత్పార్వతీత్వం పతిప్రత ॥

ఓ పరమ పతిప్రత యగు పార్వతీ ! నేనెది గుప్త రహస్యముగ చెప్పితినో దానిని తెలిసిన మనుజులు పరము సిద్ధిని పొందుట నిశ్చయము.

గాయత్రీ మంజరి యందలి యిం నలుబదియారు శ్లోకముల యందు భారతీయ ఆధ్యాత్మిక విద్య యొక్క ఏ సారంశ మీయబడినదో, అది సామన్య పారకుల హితార్థ మీయబడినది. దానిని జాగ్రత్తగా గ్రహించి, నిష్పర్షగా ఆచరించిన వారు, నిష్పందేహముగా ఇహ పరలోకములనందు, కష్టముల నన్నిటిని గట్టిక్కి, సత్పురుషుల సాంగత్యమును పొందజాలు శ్రేష్ఠగతికి అధికారులు కాగలరు. ఇందు మానవ శరీరము, మనస్సు, ఆత్మలకు సంబంధించిన పలు విషయములు తెలుపబడినవి. అవి తర్వయుక్త

బుధి ద్వారా, అనుభవము ద్వారా అన్ని విధముల ఉపయోగకరములు. ఒక జ్ఞాన శాస్త్రాన్ని మనుష్యుడు తనను తన శరీరముగనే భావించి దాని పాలన, పోషణ, భోగము, సంరక్షణ ఇత్యాది చింతలయందు మాత్రమే వ్యస్తుడై యుండును. అతని జీవితము కేవలము పశుతుల్యము. ఈ శరీరము ఆస్థి చర్యమయము. ఇందు మల, మూత్ర, రక్తములు, క్రొవ్య మొదలగు అతి జుగుప్పాకరమగు పదార్థములతో నిండియున్ననూ మనస్సు, బుధి, అంత:కరణ మొదలుగా గల మహా తత్త్వములను గూడా కలిగియున్నది. దీనిని వికసింపజేసుకుని మానవుడు పశుశేణి నుండి ఉత్స్తీర్ణుడై దేవశేణియే గాక స్వయముగా ఈశ్వరుని సమక్షప్రితి వెనుక పయనింపదగును. గాయత్రీ మంజరి యందు ఈతత్త్వముల వివరణ, దీని వికాసము కొరకు చేయదగు సాధన మంత్రరూపమున వర్ణింపబడి యున్నది.

మనము బహిర్వైత్రముల ద్వారా చూచు శరీరము “అన్న మయకోశ” అంతర్గతము. దీనిని స్థిరముగా నుంచుటకై మనుష్యుడు తినుచు, త్రాగుచూ, నిద్రించుచూ, మలమూత్ర విసర్జన చేయుచూ ఉండును. మనుష్యులలో అధికభాగము ఆరోగ్య వంతంగా, శక్తివంతంగా, ధీర్ఘయువుగా శరీరము నుంచుకొనజాలు కిటుకును తెలియజాలకున్నారు. అన్నమయకోశము లోపల ఆపేక్షాకృత సూక్ష్మ “ప్రాణమయకోశము” కలదు. దాని సాధనా వికాసముల ద్వారా విభిన్న శారీరక అంగములపై అధికారము ప్రాప్తించుటేకాక, వానిశక్తి ఎంతో అధికమగును. ప్రాణమయ కోశమున కంటే సూక్ష్మమగు “మనోమయకోశము” కలదు. దీని సాధన వలన మానసిక శక్తుల కేంద్రీకరణ జరిగి అనేక అద్భుత కార్యములను చేయజాలును. ఇందలి ముఖ్య సాధనావిధి - ధ్యానమనబడును. దీనివలన ఇతర వ్యక్తులను వశము నందుంచుకొనుట భూత భవిష్య సంబంధ విజ్ఞానము మొదలగు శక్తులు ప్రాప్తించును.

మనోమయ కోశమున కన్న సూక్ష్మ తరమగు విజ్ఞానమయ కోశమున్నది. దీనివలన మనుష్యుడు ఆత్మ యొక్క క్షేత్రము నందు అడుగిడును. జీవుని బంధించి యుండు మూడు గ్రంథుల బంధనము విడును. అంతమునందు “ఆనందమయకోశము” వచ్చును. దీనివలన వంచతత్త్వములచే తయారుచేయబడిన మనుష్యుడు పరమాత్మ సన్మిధికి పయనించును. సమాదినభ్యసించిన తన మూల స్వరూపము నందే యుండజాలును.

ఈ ప్రకారముగా గాయత్రీ మంజరి యందలి కొలది శ్లోకములందే యోగశాప్తము యొక్క అత్యంత గంభీర జ్ఞాన స్వరూపము తెలుపబడియున్నది. ఇది గాయత్రీ యోగమందు దాచబడిన రత్నభాందాగారము యొక్క తాళపు చెవిగా చెప్పబడుచున్నది. ఇందలి ఒక్కొక్క శ్లోకమునకు విప్పుత వ్యాఖ్య చెప్పబడినది, దానిపై విస్తృత ప్రకాశము పడగలదు. గాయత్రీ మహావిజ్ఞానమందలి మూడవ భాగము ఈ 46 శ్లోకముల వివేచనా రూపముగా లిఖింపబడినది. దీనివలన అధిక ప్రకాశము నొందిన యోగమార్గ సాధకుడు తన మార్గమును సరళము చేసికొనగల్లును.